

Nr 84.

Av fru **Boman**, *angående ändrade tariffbestämmelser för befordran av barnvagn å statens järnvägar.*

Bestämmelserna om avgift för persontågsbefordrat resgods vid statens järnvägar äro differentierade på ett sätt som missgynnar resande, vilka måste medföra barnvagn till bestämelseorten.

Vill den resande medföra en cykel, får han härför lösa en särskild s. k. cykelbiljett, vilken för resa om högst 40 km kostar en krona, om högst 400 km två kronor och på längre avstånd tre kronor. Ett invalidfordon kan på alla resavstånd medföras mot lösandet av en speciell resgodstilläggsbiljett å en krona. Annat resgods, inklusive barnvagn, kan upp till 25 kilos vikt medföras mot vanligt resgodstillägg av en krona.

Då det icke finns speciell avgift för barnvagnar, skild från det ordinarie resgodstillägget, och sålunda barnvagn i vikthänseende räknas samman med övrigt resgods, uppkommer på grund av en barnvagns tyngd lätt övervikt om, förutom barnvagnen, även annat resgods skall medföras.

En resande, som medfört ett spädbarn, måste i regel för spädbarnets vård på bestämelseorten även medföra barnvagn. Barnvagnen är lika nödvändig för barnet som invalidfordonet för den som brukar detsamma. Trots detta intar i de flesta fall barnvagnen en ogynnsammare ställning i avgiftshänseende än t. ex. en cykel, som inte med samma nödvändighet måste medföras av ägaren men för vilken dock en särskild s. k. cykelbiljett kan lösas, utan att inkräkta på utrymmet för det resgods en resande har rätt att medföra på en resgodsbiljett.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t genom beslut förändrar tariffbestämmelserna för tågbefordrad barnvagn, så att denna i avgiftshänseende behandlas lika med tågbefordrat invalidfordon.

Stockholm den 19 januari 1950.

Märta Boman.